

اولین

سمینار نیشکر

و

فراآورده‌های جانبی آن

خوزستان افتادند و این حوصله و استقامت ایشان را تحسین می‌کنم. واقعیت قضیه در این است که ما نمی‌توانیم برای خود کفایتی در شکر، روی چغندر قند حساب کنیم...»

تحسین استقامت مدیران کار پسندیده‌ایست، حتی لازم است؛ توسعه عقلایی کشاورزی در کشور، اما، پیش از هر چیز حتی پیش از سه عصای جادویی ارز، تکنولوژی و دانش فنی، تنها در گرو یک گره شناخته شده است: برنامه ریزی مشخص - و نه بازگویی کلیات - متکی بر اجماع نظر و اراده برای ورود صراحت صنعتی به فضای بدوی روستا!

مهندس امینی مدیر عامل شرکت توسعه کشت نیشکر و صنایع جانبی آن نیز در اولین سمینار نیشکر و فراآورده‌های جانبی آن ضمن تشریح موقعیت واحدهای طرح عظیم نیشکر استان خوزستان (با هزینه ۴۰۰ میلیارد ریال و ۱/۵ میلیارد دلار) به اهداف بخش کشاورزی و صنعت طرح نیشکر پرداخت:

در زمینه کشاورزی، نیشکر (با عملکردی معادل ۱۰۹ تن در هکتار) محصول اصلی خواهد بود در رابطه با صنعت نیز ۲۳ کارخانه به این شرح در منطقه پا می‌گیرد: ۷ کارخانه تولید شکر خام با ظرفیت هر کدام ۱۱۰ هزار تن، ۷ کارخانه تولید خوراک دام به ظرفیت هر کدام یکصد هزار تن، ۶ کارخانه خمیر کاغذ با ظرفیت هر کدام ۵۰ هزار تن، یک کارخانه تولید کاغذ تحریر و چاپ به ظرفیت ۲۰۰ هزار تن در سال، یک کارخانه تولید نشویان به ظرفیت یکصد هزار تن در سال، یک کارخانه پروتئین دامی به ظرفیت ۲۰ هزار تن در سال.

از این مجموعه سالیانه ۷۶۳۰۰۰ تن شکر خام (محصول اصلی)، ۲/۴۴۱/۶۰۰ تن با گاس (محصول فرعی)، ۲۸۲/۳۰۰ تن ملاس (محصول فرعی) و ۳۰۵ / ۲۰۰ تن گل صافی (محصول فرعی) به دست می‌آید.

یعنی در مجموع سالانه ۳ میلیون و ۲۴۳ هزار تن تولیدات طرح خواهد بود و ضمن آنکه ۳۵ هزار شغل مستقیم و ۳۵ هزار شغل غیر مستقیم به وجود می‌آید، ۴۸ درصد از این نیروی انسانی در کشاورزی، ۴۲ درصد در صنعت و ۱۰ درصد بقیه در بخش خدمات کار خواهند کرد.

طرح عظیم

نیشکر استان خوزستان

پس از اجرا ضمن تولید سالیانه ۷۳۶ هزار تن شکر خام و چند میلیون تن محصولات فرعی برای ۷۰ هزار نفر نیز اشتغال به وجود می‌آورد.

سمینار نیشکر و فراآورده‌های جانبی

«شکی نیست که این کشت و صنعتها اثرات بسیار وسیعی در تولید و احیاء مراتع و افزایش کار آبی در سطح استان و دگرگونی نظام اقتصادی و اجتماعی خوزستان داشته باشد»
در همین سمینار وزیر کشاورزی طی سخنانی مشخص کرد که تا حدی درد را شناخته است یعنی که از این پس مسئولیت تمویق درمان بعهده وزارت کشاورزی است:

«...در کشاورزی سرمایه‌گذاری کافی نشده و زیر بنای کشاورزی ما از نظر تولید دست نخورده است...»
وی در ادامه افزود:

«زراعت نیشکر در برنامه توسعه می‌توانست در زمینهای لم یزوع خوزستان که هیچ استفاده‌ای از آن نمی‌شد صورت بگیرد، من یادم هست که در سال ۶۳ که مهندس طباطبایی تازه معاونت کشت و صنعت‌ها شده بودند بفکر توسعه نیشکر در

خوزستان چندی است فارغ از دلهره‌های هر آب و راکت و موشک به غبار رویی چهره شده اما همچنان مغرور و پر افتخار خویش خفته است؛ شلمچه دیگر در ستیز نابرابر دلار اده، تب شیمیایی نمی‌کند، خرمشهر از جای ن‌خیزد، آرام آرام آبادان در گرمای جان بخش ساس امنیت، نفس را حتی می‌کشد، اهواز سامان می‌یابد، خلاصه در یک کلام، خاکی، نزدیک به یک دهه رنگش به سرخی خون گرانید می‌رود تا دوباره زردی خیره کننده خود از یابد: درخشش طلا!

خاکی که زادگاه طبع گرم و پر تحرک جنوبی، حاصل هزاران سال رسوب تدریجی کارون و خه و خواهران کوچک آنهاست، این خاک ملخیز است، یعنی که سود آور، به سود آوری، حتی فراتر از آن، اگر قدر آنرا بدانی، معاش را بشناسی و تکنولوژی، این جادوی ر جدید را به دست خوزستانی مغرور بسپاری، و که روزی سلاح برگرفت، داوطلبانه، بی هیچ داشتنی و ادعایی!

فلای خوزستان، پرداخت می‌خواهد، و بیش از بیز توجه عقلایی. عصر تکفیر کشت و تنها به سر آمده، و در منگنه عذاب آور خویش بین جان کندن هم برای کشاورز هیچ فضیلتی ت. او هم اوقات فراغت می‌خواهد، و سختی لب کار، تا به خود بپردازد. درک او از کار و ت عمصر، گاه بسیار عقلایی تر از نشین‌های مصرف کننده‌ای است که به روستا شم مسوزة هنرهای دستی و اشکال سنتی می‌نگرند. و از همین روست که می‌گریزد. ش را، خانه‌اش را، نو کنید؛ به زندگیش، و ای فرهنگی‌اش غنا ببخشید، خواهد ماند، دیدار روستائیان میانه خوشی یا شعرا ندارند! بشکر هفت تپه سالها مورد بی‌مهری بود، و از آن کمی اعتنای اجباری لیکن پایان جنگ ر آغاز دوران آستی‌ها هم بوده است، لاقلا د ما چنین است، به سخنان آقای مهندس می‌استاندار خوزستان در اولین سمینار کر توجه کنید:

امیدواریم گامهای بلندی که در جهت بس کشت و صنعتهای جدید برای نیشکر داریم گامهای سنجیده‌ای باشد...»